
DZIECIOWODZ (2) *sb m*

Tekst nie oznacza é oraz ó; pierwsze o jasne.

sg N dzieciow(o)dz (1). ◇ I dzieciowodz(e)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Prowadzący dzieci, wychowawca (kalka z grec. παιδαγωγός); tu w przen: O Starym Zakonie (2) : A przetoż zakon/ dziećinnym wodzem náfzym był do Chriřtułá: [...] Lecz gdy przyřzłá wiárá: iuř nie ieřteřmy pod dźięciowodzem [iam non sumus sub paedagogo]. WuřNT Gal 3/25, Cccccc4v.

Synonim: pedagog.

SB